

[Nørlund.]

Regering opfatter de Forpligtelser, der ligger i selve Planen, og tænker sig at realisere den.

Og skal der ændres Kommaer, saa er der, selv i den korte Tid, som har været til Disposition, nogle enkelte Ting, der er faldet mig i Øjnene ud over den Trykfejl, den højtærede Udenrigsminister rettede. Der staar i Artikel XVII, b. 3.: „Bestemmelsen om, at ingen Ændring af Parikursen for et Medlems Valuta kan gennemføres paa Forslag af det paagældende Medlem“. Hvis man sammenligner med den engelske Tekst, staar der: undtagen paa Forslag af det paagældende Medlem — og det ændrer jo i nogen Grad Meningen. I det hele taget skulde man med Hensyn til denne Oversættelse tro, at Oversætterne havde faaet lige saa ringe Tid til deres Arbejde som Rigsdagsmændene. For at nævne nogle Punkter: I Artikel V, Afsnit 7, b, 2, Linie 5, staar en Parentes (om nødvendigt), det er en Oversættelse af: if required, men det betyder ganske aabenbart i denne Sammenhæng: hvis saadant kræves; det er ikke i og for sig en Nødvendighed, der er Tale om i denne Forbindelse. Og maa jeg lige nævne, at Artikel VI, Afsnit 1, b, er formuleret paa en Maade, der ligger længere fra den engelske Tekst end strengt nødvendigt, efter min Opfattelse.

Hvis man skal danne sig et nøgternt Billede af, hvad hele Bretton Woods-Planen betyder paa det internationale handelspolitiske Omraade, synes jeg, at man lige saa godt fra første Færd kan gøre sig klart, at den betyder en enorm Sejr for den amerikanske Handelspolitik. Stillingen er jo saadan, at De forenede Stater er Verdens store Kreditnation, og det, som man bruger sin Indflydelse til ved Behandlingen af Laan til de forskellige Lande, er ganske aabenbart at gøre Afsætningsmarkederne klare for en senere amerikansk Storeksport. Det viser ikke mindst Forhandlingerne omkring det store amerikanske Laan til England, og jeg synes, det er typisk, at som Betingelse for Behandlingen af dette Laan blev der ogsaa nævnt, at England hurtigst skulde ratificere Bretton Woods-Planen. Gennem Bretton Woods-Planen og gennem Skabelsen af det frie Valutamarked sker der naturligvis det, at Skrannerne brydes for den amerikanske Eksport, baade af Kapital og af Varer, og jeg synes, at man lige saa godt, naar man skal tage denne Overenskomst op til Ratifikation, maa se, at det er Realiteterne i Planen, saaledes som Stillingen er i Verden i Dag.

Og netop i denne Forbindelse er der vel Grund til at understrege, at den internationale Handels Himmel ikke er fri for Skyer, og heller ikke vil blive det efter Vedtagelsen af Bretton Woods-Planen, for der findes meget faa Forpligtelser, der virkelig tvinger USA ind paa den økonomiske Politik, som vil kunne gavne en Verdenshandel paa længere Sigt. Jeg tænker her paa, at der er aldeles intet, der skulde faa USA til at forvandle sit Eksportoverskud til et Importoverskud, og det bliver vel i det lange Løb Betingelsen for, at Debitorstaterne kan oparbejde en Eksport. Der røres heller ikke ved hele Toldproblemet, som ogsaa spiller en særlig Rolle netop i USA's Handel, og saadan kan der nævnes forskellige andre Ting. Derfor er det, man maa gøre sig klart, at netop fordi disse Ting forbliver uberørte, kan Bretton Woods-Overenskomsten ikke siges at have løst alle Problemer, og der vil vedvarende være Krisetegn forude i den internationale Økonomi.

For Danmarks Vedkommende er det ganske aabenbart, at Bretton Woods-Planen betyder en umiddelbar Fordel, idet vore engelske Tilgodehavender vil kunne frigøres til Køb i De forenede Stater, og i Kraft af hele den Betydning, vore økonomiske Forbindelser med den vestlige Verden har, er det en Selvfølge for os, synes jeg, at vi bliver nødt til at tilslutte os den foreliggende Traktat. Det er af ganske væsentlig Betydning for denne Gren af vor Handelsforbindelse. Men samtidig vil det vel ogsaa ved denne Lejlighed være rimeligt at minde om, at ikke mindst over for de Krisetegn, som man kan se forude, vil det være fornuftigt fra dansk Side af al Magt at bestræbe sig paa at opbygge vor Handelsforbindelse mod Øst, idet den socialistiske Økonomi ikke har de samme Problemer som den kapitalistiske.

Til sidst vil jeg genoptage lidt af det, jeg var inde paa allerførst. Det er meget sjældent, man i denne Sal blot nærmer sig en Debat om udenrigspolitiske Emner, og naar det saa endelig foregaar, foregaar det under saa beklagelige Forhold som ved denne Debat. Jeg mener, det er en overordentlig forkert Fremgangsmaade, og jeg vil i den Forbindelse gerne sige, at naar vi nu — for nylig i Forbindelse med Tilslutningen til UNRRA og nu ved Bretton Woods-Planen — diskuterer de forskellige internationale Traktater, der foreligger, vil det ogsaa være rimeligt, at Rigsdagen direkte bliver stillet over for en Redegørelse fra den Delegation, som paa Rigs-